RETTENS DOM (Femte Udvidede Afdeling)
12. december 1996 *

I sag T-380/94,

Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), Gent (Belgien),

Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), London,

ved advokaterne Michel Waelbroeck og Jules Stuyck, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber først ved Jean-Paul Keppenne og Ben Smulders, derefter ved Xavier Lewis og Smulders, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

støttet af

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved Lindsey Nicoll, Treasury Solicitor's Department, og, i retsmødet, Richard Plender, QC, Bar of England and Wales, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Det Forenede Kongeriges Ambassade, 14, boulevard Roosevelt,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 31. maj 1994, gentaget i Kommissionens meddelelse 94/C 271/06 om godkendelse i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), af den støtte på 61 mio. UKL, som Det Forenede Kongerige har besluttet at yde Hualon Corporation til etablering af et produktionsanlæg i Nordirland (EFT 1994 C 271, s. 5),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne K. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi og R. M. Moura Ramos,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 10. juli 1996,

afsagt følgende

Dom

Relevante retsforskrifter

1 Ifølge EF-traktatens artikel 92, stk. 3, kan Kommissionen som en undtagelse fra forbuddet mod statsstøtte, der påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og kan fordreje konkurrencevilkårene, erklære følgende former for støtte forenelige med fællesmarkedet:

»a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse

...

c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«.

2 Ifølge Kommissionens meddelelse 88/C 212/02 vedrørende metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte (EFT 1988 C 212, s. 2, punkt I 4 og bilag I) er Nordirland en af de regioner, der er omfattet af denne artikels litra a).

3 Nordirland kan endvidere deltage i mål nr. 1-projekter (Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24.6.1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumen-

ter (EFT L 185, s. 9), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20.7.1993 (EFT L 193, s. 5)).

4 Kommissionen har fastsat regler for ydelse af statsstøtte til virksomheder i tekstilsektoren i sin meddelelse til medlemsstaterne SEK(71) 363 endelig udg. af 30. juli 1971 (Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber: *Konkurrenceretten i De Europæiske Fællesskaber*, bind II, 1990, s. 47-50, herefter »meddelelse af 1971«) og i sin skrivelse til medlemsstaterne SG(77) D/1190 af 4. februar 1977, med bilag (dok. SEK(77) 317 af 25.1.1977 (Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber: *Konkurrenceretten i De Europæiske Fællesskaber*, bind II, 1990, s. 51-54), herefter »skrivelse af 1977«)).

5 En af de betingelser, der er anført i meddelelsen af 1971, er, at støtten »ikke [må] føre til kapacitetsudvidelse«. Investeringsstøtte »må ... kun ydes i meget begrænset omfang«, da en sådan støtte har særlig stor indvirkning på konkurrenceevnen. Støtten »bør ... være begrundet i særlig alvorlige sociale problemer« og »må nøje begrænses til de tekstilaktiviteter, der er ramt af både særlig alvorlige sociale problemer og alvorlige justeringsproblemer«. Formålet med støtten »skal være på kort sigt at give modtagerne en konkurrenceevne, der er tilstrækkelig til, at de kan klare sig på det internationale tekstilmarked, under hensyntagen til den underliggende tendens hen imod en gradvis åbning af markederne på verdensplan«. Ifølge meddelelsen skal der ligeledes tages hensyn til »kravene om en dynamisk markedsstrukturudvikling inden for EF«.

6 Kommissionen har i sin skrivelse af 1977 nævnt »nødvendigheden af at undgå en overkapacitet i produktionsleddet i de af industriens virksomheder, hvor den allerede eksisterende overkapacitet er strukturbestemt og vedvarende«. I bilaget til skrivelsen hedder det: »Udtrykket overkapacitet indebærer ... en hensyntagen til en tilstrækkelig sektordiversifikation« og »må også ses i sammenhæng med den forventede udvikling i konkurrencevilkårene«. Det tilføjes, at »der må undgås specifik

national støtte, der skaber yderligere kapacitet i de sektorer af tekstil- og beklædningsindustrien, hvor der er strukturel overkapacitet eller vedvarende markedsstagnation«.

Faktiske omstændigheder

7 Den 21. december 1992 anmeldte Det Forenede Kongeriges regering til Kommissionen et støtteprojekt til fordel for Hualon Corporation (herefter »Hualon«), en nyoprettet tekstilvirksomhed med hjemsted i Belfast, Nordirland. Dette selskab er en del af den taiwanske Hualon-koncern, som arbejder i sektoren for syntetiske fibre, især polyamid.

8 Den planlagte støtte, der havde en intensitet på 38%, ville andrage 61 mio. UKL, og den samlede investering 157 mio. UKL.

9 Målet for investeringen, der skulle gennemføres i fire faser fordelt på syv år, var at producere ca. 23 000 eller 23 500 tons færdigt stof af polyester, polyamid og bomuldsblandinger, svarende til mellem 140 og 200 mio. m om året. Hualon skulle i første omgang tage sig af farvning og færdigforarbejdning af stoffer af polyester og polyamid (første fase), vævning af stoffer af bomuld og polyester/bomuld (anden fase), vævning af stoffer af polyamid og polyester (tredje fase) og spinding af bomuld (fjerde fase).

10 Kommissionen opfordrede ved meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 5. oktober 1993 medlemsstaterne og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de pågældende foranstaltninger i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2 (meddelelse 93/C 269/06 fra Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interes-

serede parter angående den støtte, som Det Forenede Kongerige påtænker at yde virksomheden Hualon Corporation, EFT C 269, s. 8).

11 Alle bemærkningerne fra de interesserede parter og medlemsstaterne bortset fra Det Forenede Kongerige omhandlede hovedsagelig problemerne omkring overkapacitet og en generelt stagnerende efterspørgsel efter tekstiler i Fællesskabet.

12 Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), et engelsk selskab (private limited company), som gennem sit eneste medlem, British Apparel & Textile Confederation (BATC), repræsenterer 80% af Det Forenede Kongeriges beklædnings- og tekstilindustri, fremsatte sine bemærkninger den 3. september 1993. Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), som gennem sine medlemssammenslutninger repræsenterer 90% af de europæiske væverier, der fremstiller stoffer af kunstgarn og syntetisk garn, fremsatte sine bemærkninger den 21. oktober 1993.

13 Ved beslutning af 31. maj 1994 (herefter »beslutningen«), som er gengivet i Kommissionens meddelelse 94/C 271/06 i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter angående den støtte, som Det Forenede Kongerige har besluttet at yde Hualon Corporation, Nordirland (EFT C 271, s. 5, herefter »meddelelsen«), godkendte Kommissionen i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, projektet.

14 I beslutningen påpeges det, at støtteprojektet kan være omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), for så vidt det er til gavn for en meget ugunstigt stillet region i Fællesskabet, som står over for alvorlige arbejdsløshedsproblemer (mål nr. 1-region). I den pågældende region skulle der direkte skabes 1 800 arbejdspladser, svarende til 10,8% af den arbejdsløse befolkning i det nordlige og vestlige

Belfast, hvor en stor del af arbejdskraften vil komme fra, og 1,7% af det samlede antal ledige i Nordirland. Ud over disse direkte arbejdspladser skulle projektet indirekte medføre oprettelse af 500 yderligere arbejdspladser til gavn for den lokale økonomi. Endelig vil virksomhedens succes kunne medføre en »demonstrationsvirkning« i et område, der har alvorlige problemer med at tiltrække investeringer (punkt 28 og 31 i meddelelsen).

15 Kommissionen, som har behandlet projektet med udgangspunkt i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), har erklæret, at den har sammenholdt de positive regionale virkninger af den planlagte investering med de potentielle negative virkninger på den samlede produktionskapacitet og konkurrencen (punkt 64). Den finder, at det støttede projekts positive regionale virkninger, der er beskrevet i præmis 14, er større end de negative virkninger for produktionskapaciteten og konkurrencen, når der henses til den sandsynlige udvikling i det økonomiske grundlag for kapacitetsudvidelsen i Hualon og markedsføringen af virksomhedens produkter. Ifølge beslutningen vil Hualon fremstille masseproducerede stoffer med lav værditilvækst, »en niche, som ellers vil blive dækket af import«. Produktionen vil ikke »få nogen særlig indvirkning på kapacitetsudviklingen« (punkt 59 i meddelelsen).

16 Projektet vil endvidere kunne »vende den tendens, der er til, at den europæiske tekstilindustri flyttes til lavprislande uden for Den Europæiske Union« (punkt 64). Selv om støtten vil kunne påvirke samhandelen inden for Det Europæiske Fællesskab, forventer Kommissionen ikke, at det vil ske på en måde, der er i strid med den fælles interesse (punkt 64). Efter at have sammenholdt de forventede følger af den påtænkte investering for konkurrencen i Fællesskabet med de væsentlige følger for den økonomiske udvikling i den berørte region har Kommissionen konkluderet, at betingelserne for at være omfattet af undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, er opfyldt (punkt 65).

Retsforhandlinger

17 Sagsøgerne har anlagt sagen ved stævning indgivet den 29. november 1994.

18 Ved processkrift indgivet til Rettens Justitskontor den 1. marts 1995 har Kommissionen rejst formalitetsindsigelse med den begrundelse, at sagsøgerne ikke berøres individuelt af sagen, og at AKT har anlagt sag for sent.

19 Sagsøgerne har fremsat deres bemærkninger til formalitetsindsigelsen den 15. maj 1995.

20 Den 14. september 1995 har Retten henskudt formalitetsindsigelsen til afgørelse ved den endelige dom.

21 Ved kendelse af samme dato har Retten tilladt Det Forenede Kongeriges regering at intervenere til støtte for sagsøgtes påstande.

22 Den 16. februar 1996 har Retten i medfør af procesreglementets artikel 64, stk. 3, stillet sagsøgerne skriftlige spørgsmål om formaliteten. Den 13. juni 1996 har den stillet parterne skriftlige spørgsmål om realiteten.

Parternes påstande

23 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.

— Beslutningen, hvorved Kommissionen i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), har givet Det Forenede Kongeriges regering tilladelse til at yde Hualon en støtte på 61 mio. UKL, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

24 Kommissionen har i sin formalitetsindsigelse nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises med den begrundelse, at sagsøgerne ikke er individuelt berørt.

— Subsidiært afvises sagen for så vidt angår AKT, der ikke har deltaget aktivt i proceduren.

— Mere subsidiært afvises sagen for så vidt angår AKT, fordi selskabet har anlagt sag for sent.

25 Kommissionen har i svarskriftet nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

26 Intervenienten har nedlagt følgende påstande:

— Sagsøgte frifindes.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de af intervenienten afholdte omkostninger.

Formaliteten

Parternes argumenter

27 Kommissionen har påstået sagen afvist. Ifølge Kommissionen vurderes en statsstøttesags antagelse til realitetsbehandling forskelligt, afhængig af hvilken type beslutning der er tale om. De principper, der er knæsat i Domstolens dom af 19. maj 1993 i sag C-198/91, Cook mod Kommissionen (Sml. I, s. 2487), og af 15. juni 1993 i sag C-225/91, Matra mod Kommissionen (Sml. I, s. 3203), finder anvendelse, når Kommissionen på grundlag af traktatens artikel 93, stk. 3, erklærer en støtte forenelig med fællesmarkedet uden at indlede den procedure, der er fastsat i samme artikels stk. 2. Efter denne retspraksis kan de parter, der er indrømmet visse af de i denne artikel fastsatte processuelle garantier, kun opnå overholdelse heraf, såfremt de har mulighed for at anfægte den beslutning, som proceduren har resulteret i. Er derimod proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, blevet indledt som i denne sag, kan sager, der er anlagt af konkurrenter til støttemodtageren mod den beslutning, hvorved støtten blev godkendt, kun antages til realitetsbehandling, såfremt sagsøgerne har spillet en afgørende rolle under den administrative procedure, og såfremt deres stilling på markedet i væsentligt omfang påvirkes af den anfægtede beslutning (Domstolens dom af 28.1.1986, sag 169/84, Cofaz m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 391).

28 Endvidere kan en sammenslutning kun anlægge sag, såfremt den kan påberåbe sig en selvstændig interesse, der ikke må forveksles med medlemsvirksomhedernes interesse (Domstolens dom af 2.2.1988, forenede sager 67/85, 68/85 og 70/85, Van

der Kooy m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 219, og af 24.3.1993, sag C-313/90, CIRFS m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 1125). Domstolens dom af 4. oktober 1983 i sag 191/82, Fediol mod Kommissionen (Sml. s. 2913), og af 20. marts 1985 i sag 264/82, Timex mod Rådet og Kommissionen (Sml. s. 849), samt Rettens dom af 24. januar 1995 i sag T-114/92, BEMIM mod Kommissionen (Sml. II, s. 147), ved hvilke Fællesskabets retsinstanser har givet repræsentative sammenslutninger tilladelse til at anlægge sag, kan ikke påberåbes i denne sag, idet disse vedrørte konkurrence- og antidumpingretten, som i modsætning til statsstøtteretten fastsætter en procedure for klagebehandling.

29 Sagsøgernes sag må afvises, da de ikke kan påberåbe sig en selvstændig interesse. De handler alene for at forsvare deres medlemmers særlige interesser. Endvidere har deres kontakter med Kommissionen været sporadiske og har generelt begrænset sig til en undersøgelse af visse konkrete støttetilfælde. Kontakterne har ikke vedrørt udarbejdelse eller fortolkning af de statsstøtteregler for tekstilsektoren, som er anvendt i den anfægtede beslutning. I betragtning af det anførte kan sagsøgerne ikke betragtes som forhandlere i den betydning, der er anvendt i dommene i sagerne Van der Kooy m.fl. mod Kommissionen og CIRFS m.fl. mod Kommissionen, der er citeret i præmis 28.

30 Kommissionen har erkendt, at AIUFFASS har deltaget aktivt i den administrative procedure. Derimod har AKT alene fremsendt en kort skrivelse for at dokumentere sin deltagelse i den administrative procedure. AKT opfylder således ikke den betingelse om aktiv deltagelse, som følger af Domstolens praksis.

31 Da Kommissionen i øvrigt den 15. juni 1994 tilstillede BATC, AKT's eneste medlem, en fuldstændig kopi af den skrivelse, hvorved den administrative procedure blev afsluttet, er AKT blevet informeret om beslutningen samtidig med BATC. Følgelig har AKT anlagt sag efter udløbet af den frist, der er fastsat i traktatens artikel 173, stk. 5.

32 Sagsøgerne finder på grundlag af præmis 21 og 22 i dommen i sagen Van der Kooy m.fl. mod Kommissionen (citeret i præmis 28 ovenfor) og præmis 29 i dommen i sagen CIRFS m.fl. mod Kommissionen (citeret i præmis 28 ovenfor), at en sammenslutning, der repræsenterer sine medlemmer, berøres individuelt af en kommissionsbeslutning om statsstøtte, når den har deltaget aktivt i den administrative procedure.

33 I modsætning til, hvad Kommissionen påstår, har AKT deltaget aktivt i den administrative procedure ved den 3. november 1993 at tilstille Kommissionen en skrivelse indeholdende en konkret redegørelse for den britiske industris principielle holdning til støtteprojektet til fordel for Hualon. Da sagsøgerne endvidere i deres medlemmers interesse har forhandlet med Kommissionen om mange sager vedrørende den pågældende sektor, må de anses for Kommissionens samtalepartnere på samme måde som Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (CIRFS) i den sag, der afsluttedes med den i præmis 28 citerede dom af 24. marts 1993, CIRFS m.fl. mod Kommissionen.

34 AKT's status som samtalepartner bevidnes af følgende forhold:

— skrivelsen af 26. marts 1991 fra Sir Leon Brittan, kommissionsmedlem med ansvar for konkurrencespørgsmål, hvori AKT takkes for sin bistand til Kommissionen i forbindelse med dennes statsstøttepolitik i tekstilsektoren

— samtalerne med kommissionsmedlemmerne Sir Leon Brittan og Millan samt med Kommissionens tjenestemænd om Kommissionens statsstøttepolitik

— skrivelsen af 22. maj 1991 til kommissionsmedlem Millan, hvori AKT gør indsigelse mod, at Kommissionens meddelelse 92/C 142/04 til medlemsstaterne om retningslinjer for operationelle programmer, som medlemsstaterne opfordres til at udarbejde inden for rammerne af et fællesskabsinitiativ for områder, der er stærkt afhængige af tekstil- og beklædningssektoren (EFT 1992 C 142, s. 5, herefter »RETEX-programmet«), anvendes med henblik på at støtte visse græske, spanske og portugisiske tekstilvirksomheders kapitalinvesteringer

— de fem skrivelser, der blev tilstillet Kommissionen mellem oktober 1991 og december 1993, med en redegørelse for AKT's holdning til Uruguay-rundens drøftelser vedrørende tekstilsektoren

— de to skrivelser af henholdsvis 26. marts 1993 og 16. juli 1993 om statsstøtte eller statsstøtteprojekter.

35 AIUFFASS har henvist til følgende initiativer:

— fremsendelse af to skrivelser af henholdsvis 16. februar 1993 og 25. marts 1993 om et støtteprojekt til fordel for Texmaco-koncernen, hvilke skrivelser blev besvaret af Kommissionen den 24. september 1993

— fremsendelse af en skrivelse af 27. oktober 1993, udarbejdet efter samråd med CIRFS og Eurocoton-sammenslutningen, hvori Kommissionen opfordres til at udvide »ordningen for syntetiske fibre« til at omfatte produkter fremstillet af medlemmer af disse sammenslutninger

— afholdelse af møderne den 9. marts 1993, den 14. december 1993 og den 29. april 1994 med de ansvarlige tjenestemænd i Kommissionen om samme emne

— møde den 21. januar 1994 mellem Kommissionen og de sammenslutninger, der er medlemmer af Comitextil, en sammenslutning, der repræsenterer den europæiske tekstilindustri, hvor gennemsigtigheden af Kommissionens statsstøttepolitik i tekstilsektoren blev drøftet

— fremsendelse af to skrivelser af henholdsvis 12. maj og 18. juni 1993, hvori Van Miert, kommissionsmedlem med ansvar for konkurrencespørgsmål, og generaldirektør Ehlermann, Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence (GD IV), blev opfordret til at fremkomme med en redegørelse for støtten til tekstilsektoren under sammenslutningens årlige kongres.

36 I sin besvarelse af Rettens spørgsmål har AIUFFASS forklaret, at den omfatter tre sektioner, hvis virksomhed henholdsvis består i vævning af kunstige og syntetiske garner, vævning og tvinding af silke og endelig teksturering af kemofibre. AIUFFASS repræsenterer 90% af de europæiske væverier, der fremstiller stoffer af kunstige og syntetiske garner. Situationen på markedet vil blive berørt for samtlige medlemmer i den pågældende sektion, da deres aktiviteter for en stor dels vedkommende er identiske med de aktiviteter, Hualon vil udøve.

37 I besvarelse af Rettens spørgsmål har AKT udtalt, at medlemmerne af sammenslutningens eneste medlem, BATC, er de største branchesammenslutninger i Det Forenede Kongerige, som er aktive på beklædnings- og tekstilområdet, samt vigtige selskaber, der opererer inden for flere af denne industris sektorer, som f.eks. spinding, vævning, syning osv. AKT mener at repræsentere Det Forenede Kongeriges beklædnings- og tekstilindustri, idet de medlemmer, der er nævnt ovenfor, tegner sig for over 80% af denne industri, og idet AKT er den eneste sammenslutning, der repræsenterer hele industrien. AKT har hævdet, at Hualon vil komme til at konkurrere direkte med BATC's medlemmer, som beskæftiger sig med spinding, vævning af garner og filamenter samt farvning og færdigforarbejdning af stoffer, og den omtvistede investering vil derfor påvirke deres stilling på markedet.

38 AKT har bestridt, at dens sag er anlagt for sent. AKT er en juridisk enhed, som adskiller sig fra BATC, og hvis rolle og ansvar ikke må forveksles med BATC's. Det er ikke godtgjort, at BATC har eller nødvendigvis burde have tilstillet AKT en kopi af den beslutning, den modtog ved skrivelse af 15. juni 1994.

39 AKT har ligeledes præciseret, at da beslutningen blev meddelt BATC, var dennes formand og administrerende direktør også henholdsvis formand og direktør for AKT. Til gengæld sad der i AKT's bestyrelse også repræsentanter for arbejdstagernes faglige organisationer, hvilket ikke var tilfældet for BATC's bestyrelses vedkommende.

Rettens bemærkninger

1. *Klagefristen i henhold til traktatens artikel 173, stk. 5*

40 Ifølge traktatens artikel 173, stk. 5, skal klager indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf, senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

41 Selv om formanden og direktøren for AKT på det tidspunkt, hvor beslutningen blev meddelt BATC, var henholdsvis formand og direktør for BATC, er det ikke godtgjort, at AKT, som er en selvstændig juridisk person, faktisk fik kendskab til beslutningens eksistens og indhold, efter at den var blevet meddelt.

42 Da det ikke er godtgjort, at AKT havde kendskab til den anfægtede beslutnings eksistens og indhold før dens offentliggørelse, er der ingen grund til at formode, at den i traktatens artikel 173, stk. 5, fastsatte frist begyndte at løbe før offentliggørelsen.

43 Da denne sag er anlagt nøjagtig to måneder efter beslutningens offentliggørelse, må Kommissionens formalitetsindsigelse, der er begrundet med, at AKT har anlagt sagen for sent, forkastes.

2. *Formalitetsbetingelserne i henhold til traktatens artikel 173, stk. 4*

44 Traktatens artikel 173, stk. 4, giver enhver fysisk eller juridisk person ret til at indbringe klage over beslutninger, som, skønt de er udfærdiget i form af en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

45 I denne sag er den anfægtede beslutning rettet til Det Forenede Kongerige, som er en tredjepart i forhold til sagsøgerne. Det bør således undersøges, om sagsøgerne umiddelbart og individuelt berøres af beslutningen.

46 Det fremgår af retspraksis, at såfremt de nationale myndigheder har vilje til at handle på en bestemt måde, er muligheden for, at de ikke udnytter den mulighed, Kommissionens beslutning giver dem, rent teoretisk, således at sagsøgeren kan betragtes som umiddelbart berørt (Domstolens dom af 17.1.1985, sag 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 207, præmis 9; Rettens domme af 27.4.1995, sag T-435/93, ASPEC m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1281, præmis 60 og 61, og sag T-442/93, AAC m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1329, præmis 45 og 46).

47 Da Det Forenede Kongeriges regering i denne sag tilstrækkelig klart har ladet det fremgå, at den var fast besluttet på at yde den omtvistede støtte, må sagsøgerne anses for umiddelbart berørt af den anfægtede beslutning.

48 For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgerne er individuelt berørt, bemærker Retten for det første, at da støtten er tiltænkt en fabrikant af bomuldsstoffer og syntetiske stoffer, er AIUFFASS, en brancheorganisation, der i sin afdeling for vævning af kunstgarner og syntetiske garner har samlet de største internationale producenter af sådanne stoffer, en interesseret part som omhandlet af artikel 93, stk. 2 (Domstolens dom af 14.11.1984, sag 323/82, Intermills mod Kommissionen, Sml. s. 3809, præmis 16; de i præmis 27 citerede domme i sagerne Cook mod Kommissionen, præmis 24, og Matra mod Kommissionen, præmis 18 og 19). Det samme gælder AKT, hvis eneste medlem repræsenterer interesserne for 80% af Det Forenede Kongeriges tekstil- og beklædningsindustri, bl.a. virksomheder, der har deres virke inden for samme sektor som Hualon.

49 Retten fastslår for det andet, at såvel AIUFFASS som AKT har deltaget i den administrative procedure, som har ført til vedtagelse af den anfægtede beslutning.

50 Som Retten har anført i dom af 13. december 1995 (forenede sager T-481/93 og T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2941, præmis 64), skal et annullationssøgsmål anlagt af en forening, som ikke er retsaktens adressat, endvidere antages til realitetsbehandling i to situationer. Den første foreligger, når foreningen har en selvstændig retlig interesse, bl.a. fordi dens stilling som forhandlingsorgan berøres af den retsakt, som påstås annulleret (jf. de i præmis 28 citerede domme i sagerne Van der Kooy m.fl. mod Kommissionen, præmis 17-25, og CIRFS m.fl. mod Kommissionen, præmis 29 og 30). Den anden situation foreligger, når foreningen handler på vegne af et eller flere af de medlemmer, som den repræsenterer, under den forudsætning, at disse medlemmer selv kunne have anlagt sag (jf. Rettens dom af 6.7.1995, forenede sager T-447/93, T-448/93 og T-449/93, AITEC m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1971, præmis 60).

51 I denne sag har sagsøgerne i deres medlemmers interesse eller i disses medlemmers interesse, hvilke medlemmer har deres virke i den samme sektor som den støttemodtagende virksomhed, gennemført aktioner vedrørende såvel den almindelige statsstøttepolitik som konkrete støtteprojekter i tekstilsektoren. Derfor er AIUF-

FASS' og AKT's stilling som Kommissionens samtalepartnere berørt af den anfægtede beslutning (de i præmis 28 citerede domme i sagerne Van der Kooy m.fl. mod Kommissionen, præmis 21 og 22, og CIRFS m.fl. mod Kommissionen, præmis 29 og 30).

52 I betragtning af det ovenfor anførte må det fastslås, at sagsøgerne er umiddelbart og individuelt berørt. Sagen må derfor antages til realitetsbehandling.

Realiteten

Almindelige betragtninger

53 Kommissionen har i sin beslutning behandlet lovligheden af den omtvistede støtte på grundlag af traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c). I punkt 28-31 (i meddelelsen) har Kommissionen undersøgt, om støtten kan godkendes i henhold til stk. 3, litra a). I punkt 32-63 har den vurderet støtten på grundlag af stk. 3, litra c). I punkt 64 og 65 har Kommissionen sammenholdt målene i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), og i punkt 66 har den godkendt den omtvistede støtte i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a) og c).

54 For så vidt angår regional støtte indføres der ved traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), to undtagelser fra princippet om fri konkurrence under henvisning til fællesskabssolidariteten, som er et grundlæggende mål for traktaten, således som det fremgår af præamblen. Det tilkommer Kommissionen ved udøvelsen af sine skønsbeføjelser at sørge for den nødvendige afvejning mellem hensynet til den frie konkurrence og behovet for solidaritet under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. Den vægt, der må tillægges fællesskabssolidariteten, afhænger af forholdene, idet solidariteten i højere grad spiller ind, således at hensynet til den frie konkurrence må vige, i de i stk. 3, litra a), omhandlede krisesituationer, end i de tilfælde, der er

nævnt i stk. 3, litra c) (se forslag til afgørelse fra generaladvokat Darmon vedrørende Domstolens dom af 14.10.1987, sag 248/84, Tyskland mod Kommissionen, Sml. s. 4013, 4025 og 4031). I denne forbindelse skal Kommissionen vurdere den påtænkte regionalstøttes sektorbestemte virkninger for så vidt angår regioner, der kan være omfattet af stk. 3, litra a), for at undgå, at der på fællesskabsplan gennem en støtteforanstaltning skabes et sektorproblem, der er alvorligere end det oprindelige regionale problem.

55 For ikke at overflødiggøre stk. 3, litra a), råder Kommissionen dog ved afvejningen af disse hensyn over større skønsbeføjelser, når der er tale om et støtteprojekt, der skal fremme udviklingen af en region, der henhører under stk. 3, litra a), end når der er tale om et identisk støtteprojekt, som vedrører en region omfattet af stk. 3, litra c).

56 Rettens prøvelse af en beslutning, der er truffet inden for disse rammer, må begrænses til en kontrol af, om procedure- og begrundelseskravene er overholdt, om de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, samt om der foreligger en åbenbar fejl ved vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning (Domstolens dom af 29.2.1996, sag C-56/93, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 723, præmis 11, og citerede domme). Navnlig kan Retten ikke sætte sit skøn med hensyn til de økonomiske forhold i stedet for det, der er anlagt af den institution, der har vedtaget beslutningen (den i præmis 27 citerede dom i sagen Matra mod Kommissionen, præmis 23).

57 Da modtageren af den planlagte støtte er en virksomhed i tekstilsektoren, må Retten dog også kontrollere, om Kommissionen har overholdt de retningslinjer, den selv har fastsat i sin meddelelse af 1971 og skrivelse af 1977, for så vidt disse ikke er i strid med traktaten (Domstolens dom af 24.2.1987, sag 310/85, Deufil mod Kommissionen, Sml. s. 901, præmis 22).

58 I denne sag har sagsøgerne gjort gældende, at beslutningen er ugyldig, idet Kommissionen har begået åbenbare fejl ved vurderingen dels af antallet af arbejdspladser, som den omtvistede investering kan skabe, dels af investeringens indvirkning på den overkapacitet, der præger sektoren.

59 For at godtgøre, at Kommissionen har begået en åbenbar fejl ved vurderingen af omstændighederne, der berettiger til at kræve den anfægtede beslutning annulleret, skal sagsøgernes beviser være tilstrækkelig stærke til at bevirke, at de vurderinger, der ligger til grund for beslutningen, bliver usandsynlige.

Anbringendet om åbenbare fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder

A — *Vurderingen af antallet af arbejdspladser*

60 Ifølge sagsøgerne bør beslutningen annulleres, fordi den er baseret på et ræsonnement, der er uholdbart på grund af en åbenbar fejl ved vurderingen af det antal arbejdspladser, som den omtvistede investering direkte resulterer i.

61 Kommissionen har før sin stillingtagen til dette klagepunkt påstået klagepunktet afvist.

62 Retten finder, at denne formalitetsindsigelse skal behandles først.

1. Kan klagepunktet om en fejlagtig vurdering af antallet af arbejdspladser antages til realitetsbehandling?

63 Kommissionen har nedlagt afvisningspåstand med den begrundelse, at sagsøgerne på intet tidspunkt under den administrative procedure har bestridt dette antal, selv om Kommissionen klart fremdrog det ved påbegyndelsen af proceduren.

64 Retten bemærker, at der i forbindelse med statsstøtte ikke er nogen bestemmelse, der gør en umiddelbart og individuelt berørt persons ret til at anfægte en retsakt, der er stilet til tredjemand, betinget af, at alle de i stævningen anførte klagepunkter har været rejst under den administrative procedure. I mangel af en sådan bestemmelse kan en sådan persons søgsmålsret ikke begrænses alene med henvisning til, at denne person under den administrative procedure kunne have kommenteret en vurdering, der blev meddelt ved indledningen af proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, men ikke har gjort det.

65 Heraf følger, at klagepunktet kan antages til realitetsbehandling.

2. Berettigelsen af klagepunktet om en fejlagtig vurdering af antallet af arbejdspladser

Parternes argumenter

66 Ifølge sagsøgerne fremgår det af sammenligninger med størrelsen af det personale, der kræves i de moderne og ydedygtige vesteuropæiske tekstilfabrikker, at den planlagte produktions størrelse medfører, at det ikke er 1 800 arbejdspladser, der vil blive skabt umiddelbart, men kun 950-1 050.

67 I betragtning af, at Kommissionen, efter at have sammenholdt den af Hualon påtænkte investerings positive regionale virkninger med dens potentielle negative virkninger for den samlede produktionskapacitet og konkurrencen, har givet Det Forenede Kongeriges regering tilladelse til at yde den omtvistede støtte, finder sagsøgerne Kommissionens konklusioner mangelfulde.

68 Antallet af arbejdspladser, der vil blive oprettet som en indirekte følge af det omtvistede projekt, er vanskeligt at kontrollere. I øvrigt vil mange af stillingerne være tidsbegrænsede.

69 Endelig forholder det sig således, at selv om Kommissionens tal skulle vise sig at være korrekte, vil de arbejdspladser, den omtvistede investering medfører, blive skabt på bekostning af eksisterende arbejdspladser i andre af Fællesskabets regioner.

70 Ifølge Kommissionen er det på ingen måde godtgjort, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn.

71 Endvidere har de ansvarlige nationale myndigheder udtrykkeligt gjort støtten betinget af, at der faktisk skabes 1 800 arbejdspladser.

72 Endelig har Kommissionen med støtte fra intervenienten erklæret, at argumentet om, at de arbejdspladser, det omtvistede projekt vil skabe, vil blive skabt på bekostning af eksisterende arbejdspladser i andre af Fællesskabets regioner, er ganske irrelevant, idet en regionalstøtte ifølge sin natur forbedrer den begunstigede regions relative stilling på bekostning af de øvrige regioner, som sættes tilsvarende tilbage. I øvrigt bygger dette argument på den fejlagtige forudsætning, at Hualon's produktion vil erstatte de øvrige fællesskabsproducenters produktion og ikke importen.

73 Intervenienten har bestridt, at man kan vurdere antallet af arbejdspladser på grundlag af tilsvarende investeringer i virksomheder i Fællesskabet med en høj produktivitet. Dels findes der ikke i Fællesskabet nogen fabrik af denne størrelse, der er fuldstændig integreret, dels er de pågældende produkter og anvendte processer forskellige.

74 Intervenienten har gjort gældende, at selv om antallet af arbejdspladser, der oprettes som følge af projektet, skulle blive mindre end det antal, der er anført i den anfægtede beslutning, gælder beslutningens konklusioner alligevel med de fornødne ændringer, for det første fordi antallet af indirekte arbejdspladser og byggeriets omfang ikke nødvendigvis reduceres forholdsmæssigt, for det andet fordi antallet af nye arbejdspladser stadig vil ligge på et højt niveau for Nordirland, og for det tredje fordi udbetalingen af støtten i hver fase af fabrikkens udvikling vil afhænge af oprettelsen af ekstra arbejdspladser.

Rettens bemærkninger

75 For at vurdere, om det omtvistede projekt opfyldte betingelserne for at være omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), har Kommissionen fastslået, at den pågældende region havde store arbejdsløshedsproblemer (24% i det nordlige Belfast, heraf 56%, der havde været ledige i over et år, dvs. en arbejdsløshed på ca. 30% blandt de mandlige arbejdstagere, og 28,5% i det vestlige Belfast, heraf 64%, der havde været ledige i over et år, dvs. en arbejdsløshed på ca. 35% blandt de mandlige arbejdstagere). Kommissionen har derefter bemærket, at de 1 800 arbejdspladser, der umiddelbart ville blive oprettet som følge af investeringsprojektet, ville skaffe arbejde til 10,8% af de arbejdsløse i det nordlige og vestlige Belfast (punkt 29 i meddelelsen). Kommissionen har endvidere anført, at projektet ligeledes forventedes at medføre indirekte oprettelse af 500 arbejdspladser i den lokale økonomi (punkt 30), og skønnet, at projektet ville medføre en demonstrationsvirkning i et område, der har alvorlige problemer med at tiltrække investeringer (punkt 31).

76 Sagsøgerne har ikke bestridt, at den omtvistede støtte skal fremme den økonomiske udvikling i den pågældende region, eller at regionen er ramt af en alvorlig underbeskæftigelse. De har alene anført, at det omtvistede projekt kun vil medføre oprettelse af 950-1 050 arbejdspladser og ikke 1 800. De eneste oplysninger, de har fremført til støtte herfor, vedrører dels de gennemsnitlige arbejdsomkostninger pr. time i Det Forenede Kongerige og visse asiatiske lande, dels den årlige produktion pr. arbejdstager i Hualon og tre europæiske virksomheder. Disse oplysninger vedrører imidlertid dels et af de elementer, der indgår i Hualon's produktionsomkostninger, dels Hualon's produktivitet, men ikke direkte det antal arbejdspladser, som projektet vil skabe. Sagsøgerne har derfor ikke godtgjort, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn over, hvor mange arbejdspladser projektet vil medføre, eller at en sådan fejl kan undergrave Kommissionens påstande.

77 Den omstændighed, som i øvrigt ikke er godtgjort i denne sag, at et projekt, som modtager regionalstøtte, medvirker til oprettelse af arbejdspladser, men på bekostning af arbejdspladserne i andre regioner i Fællesskabet, er ikke som sådan egnet til at begrunde en annullation af beslutningen om godkendelse af støtten.

78 Følgelig kan klagepunktet om en fejlvurdering af, hvor mange arbejdspladser det omtvistede projekt kan medføre, ikke tages til følge.

B — *Vurderingen af det omtvistede projekts følger for overkapaciteten*

79 Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen har begået åbenbare fejl ved vurderingen af de faktiske forhold

— ved at hævde, at Hualon's stoffer ikke vil skulle konkurrere med de stoffer, der fremstilles af de øvrige fællesskabsproducenter, og ikke vil medføre en forøgelse af overkapaciteten

— ved herudover at have analyseret markedet for de pågældende produkter på en mangelfuld måde

— ved at lægge fejlagtige efterspørgselsprognoser til grund.

1. Konkurrencen mellem Hualon og de øvrige fællesskabsproducenter

80 Sagsøgerne har bestridt, at Hualon's fremtidige produktion vil erstatte importen uden at forøge produktionskapaciteten, har betvivlet, at Hualon alene vil fremstille masseproducerede stoffer, har bebrejdet Kommissionen, at denne ikke omhyggeligt har defineret begreberne »masseproducerede- og kvalitetsstoffer«, og har lagt Kommissionen til last, at den overhovedet ikke har taget hensyn til dels den vigtige position, fællesskabsproducenterne indtager og inden for overskuelig fremtid fortsat vil indtage i sektoren for masseproducerede varer, dels den omstændighed, at luftstråle- og vandstrålevæve anvendes til fremstilling af såvel kvalitetsstoffer som masseproducerede stoffer.

81 Retten skal behandle disse forskellige punkter enkeltvis og begynde med Kommissionens definition af begrebet »masseproducerede stoffer«.

Sondringen mellem masseproducerede stoffer og kvalitetsstoffer

— Parternes argumenter

82 Sagsøgerne har foreholdt Kommissionen ikke at have fastlagt kriterierne for, hvornår varer er masseproducerede varer, og hvornår de er kvalitetsvarer, selv om dette begreb tillægges afgørende betydning i den anfægtede beslutning.

83 For så vidt angår det i punkt 18 i meddelelsen omhandlede kriterium om 200 g/m^2 har sagsøgerne anført, at et stort antal tekstilprodukter, der traditionelt betragtes som varer med høj værditilvækst, ligger under denne vægtgrænse. 80% af de produkter, der er beregnet for damekonfektions- eller børnekonfektionsmarkedet, vejer mindre, uden at de derfor kan kaldes »masseproducerede varer«, og de stoffer til for og anorakker, der i punkt 43 i Kommissionens meddelelse henregnes til det produktmarked, som interesserer Hualon, kan klassificeres som produkter med høj værditilvækst, selv om de vejer mindre end 200 g/m^2. Endelig vejer 96% af beklædningstekstilerne under 200 g/m^2.

84 Sagsøgerne finder under henvisning til det kriterium, der er omhandlet i meddelelsens punkt 43, at den omtvistede investering vil få alvorlige følger for fællesskabsproduktionen. Punktet er affattet således: »Hualon producerer basisstoffer til farvning, færdigforarbejdning og trykning, der anvendes i produkter som f.eks. for, kjoler, bluser og anorakker. Fællesskabsproducenterne har bevæget sig mod bedre, mere tætvævede stoffer, som falder pænere, har en bedre struktur, og anvendes i produkter som f.eks. skitøj og vandtætte jakker af mikrofibre.« Men inderfor (til dragter, habitter og lign.) samt stoffer til kjoler, bluser og anorakker tegner sig for 80-90% af fællesskabsvirksomhedernes produktion og fremstilles af disse virksomheder på såvel luftstråle- eller vandstrålevæve som rapir-/projektilvæve. Endvidere kan disse produkter i visse tilfælde være produkter med lav værditilvækst og i andre tilfælde produkter med høj værditilvækst.

85 Ifølge sagsøgerne udøver fællesskabsproducenterne virksomhed i samme sektor som Hualon, både i stofproduktionsstadiet og i forædlingsstadiet, dvs. de stadier, der svarer til det anfægtede projekts første fase.

86 Ifølge Kommissionen bygger dens argumentation ikke på en forudsætning om, at der kan sondres mellem de forskellige kvaliteter på grundlag af matematiske kriterier. Det er tilstrækkeligt med kriterier, der tillader at sondre mellem hovedtendenserne. Masseproducerede stoffer kan ikke udsondres fra kvalitetsprodukter på grundlag af ét enkelt kriterium. Sondringen må bygge på en række kriterier, der gør det muligt at vurdere nogenlunde, hvilken gruppe en produktion tilhører. Man kan f.eks. se på, om der er tale om masseproducerede varer eller ej, om værditilvæksten er stor eller lille, og navnlig, om de forskellige væve er fleksible i brug.

87 Kommissionen har under henvisning til dokumentet »Textiles, habillement, chaussures et cuir« i *Panorama de l'industrie communautaire 1994* fra Det Europæiske Overvågningscenter for Tekstiler og Beklædning og Fitzpatrick Associates fremhævet, at det vigtigste kriterium er fabrikationsprocessens fleksibilitet, idet kvalitetsprodukterne fremstilles i små mængder og over en kortere periode end de masseproducerede produkter. Dette er grunden til, at der i den anfægtede beslutning sondres mellem strålevæve og rapir-/projektilvæve ved beregningen af den sandsynlige udvikling af produktionskapaciteten vedrørende stoffer af den type, som vil blive fremstillet af Hualon, idet stråleværene er mindre fleksible og derfor mindre rentable, når de bruges til produktion af korte serier.

88 Kommissionen har konkluderet, at den ikke har begået noget åbenbart urigtigt skøn, da den vurderede, at det omtvistede projekt ikke ville påvirke den eksisterende kapacitet i Fællesskabet væsentligt.

89 Ifølge sagsøgerne er Kommissionens påstand om, at der ikke findes ét enkelt kriterium, der gør det muligt at klassificere produkterne som enten billige, masseproducerede produkter eller kvalitetsprodukter, i strid med den anfægtede beslutning, hvori det udtrykkeligt hedder, at »produktmarkederne er forskellige«.

90 Ifølge intervenienten er der fire elementer, der underbygger hinanden, og på grundlag af hvilke man kan sondre mellem masseproducerede produkter og kvalitetsprodukter: produkttype, udbuddets og efterspørgslens beskaffenhed, leverandørernes og forbrugernes identitet og konkurrencefaktorerne.

91 Produkter med stor værditilvækst, som produceres i små serier, udgør kvalitetsprodukterne, mens de masseproducerede produkter udgøres af produkter med lille værditilvækst, som produceres i store serier. I beslutningen henvises der til stoffets vægt, ikke for at sondre mellem de to produktkategorier, men for at gengive den beskrivelse, som intervenienten har givet af den fremtidige produktion hos Hualon.

92 Efterspørgslen efter masseproducerede stoffer er yderst prisfølsom, men dog homogen, mens den er mindre elastisk, når det drejer sig om kvalitetsstoffer, men mere ustabil, idet den er afhængig af moden.

93 Det fremgår stiltiende af beslutningen, at kvalitetssegmentet afsættes næsten direkte hos fabrikanter af beklædning beregnet til detailhandelen, mens de billige varer afsættes hos Fællesskabets tekstilproducenter, som i stadig større grad koncentrerer sig om de sidste stofforarbejdningsfaser. Intervenienten har under henvisning til en artikel i faglitteraturen (M. Scheffer: »Internationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers«, *Textile Outlook International*, Textile Intelligence Limited, januar 1994) påpeget, at størstedelen af importen af basisstoffer skyldes indkøb foretaget af fællesskabsfabrikanter, der ønsker at forarbejde disse stoffer og udnytte ordningen med passiv forædling.

94 Sagsøgerne har anført, at den omtvistede beslutning ikke indeholder en sådan markedsanalyse, men er uklar på dette punkt. Det er netop det, de klager over.

— Rettens bemærkninger

95 I beslutningen hedder det: »[Hualon's produktion] skal især orienteres mod det lavere markedssegment (masseproduceret stof med en lav værditilvækst og med en tæthed på 200 g/m^2)« (punkt 21 i meddelelsen). I beslutningen gengives bemærkningerne fra Det Forenede Kongeriges regering, nemlig at der bliver tale om »masseproducerede billige tekstiler« (punkt 11 og 16 i meddelelsen), på et marked, »hvor der er en heftig priskonkurrence« (punkt 16).

96 For at sondre mellem denne produktion og fællesskabsfabrikanternes produktion hedder det i beslutningen, at fællesskabsproducenterne konkurrerer på »høj kvalitet og inden for mindre prisfølsomme nicher« (punkt 42 i meddelelsen) og bl.a. har bevæget sig mod »bedre, mere tætvævede stoffer, som falder pænere, har en bedre struktur« (punkt 43), dvs. »specialiserede produkter med høj værditilvækst« (punkt 45).

97 Med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 92, stk. 3, er de af Kommissionen anførte kriterier tilstrækkelig relevante til at underbygge dens vurdering. Sondringen mellem masseproducerede stoffer og kvalitetsstoffer synes i øvrigt at være anerkendt i denne sektor som værende tilstrækkelig relevant til brug i en markedsanalyse (se »Textiles, habillement, chaussures et cuir« i *Panorama de l'industrie communautaire 1994*, som er citeret i præmis 87, og hvori der er tale om henholdsvis »seriefremstillede produkter«, som udsættes for intens konkurrence fra producenterne i udviklingslandene (s. 14-1), og »standardartikler« (s. 14-7) og »kvalitetsvarer« (s. 14-7) eller »produkter af høj kvalitet beregnet til visse afgrænsede nicher« (s. 14-1), »artikler af høj kvalitet« (s. 14-6), som er »mindre prisfølsomme og ikke kan masseproduceres i samme grad som standardartikler« (s. 14-7);

M. Scheffer taler i sin artikel »Internationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers«, der er citeret i præmis 93, s. 105 og 114, om »basic qualities« og »basic products«).

98 Følgelig kan det ikke bebrejdes Kommissionen, at den ikke har fastsat kriterierne for, hvornår produkter er masseproducerede, og hvornår de er af høj kvalitet.

99 Klagepunktet må derfor forkastes.

Spørgsmålet om, hvorvidt Hualon's produktion træder i stedet for import

— Parternes argumenter

100 Sagsøgerne har bestridt, at Hualon's fremtidige produktion vil træde i stedet for importerede varer uden at produktionskapaciteten øges, idet produktionen kun vil vedrøre ét markedssegment, nemlig de massefremstillede stoffer med lav værditilvækst, et segment, som uden Hualon's produktion vil være dækket af importerede varer fra tredjelande.

101 Dels er der, i modsætning til, hvad Kommissionen hævder, ikke tendens til, at fællesskabsproduktionen gradvis forlader de nedre segmenter og flytter fra Fællesskabet til tredjelande. Sagsøgerne har under henvisning til to artikler offentliggjort af Det Europæiske Overvågningscenter for Tekstiler og Beklædning (M.-J. Prudhommeaux: »L'industrie de l'habillement: entre délocalisation et Sentier«, 1994, bind III, nr. 2, Det Europæiske Overvågningscenter for Tekstiler og Beklædning; M. Scheffer: »The Changing Map of European Textiles«, *Production and Sourcing*

Strategies of Textiles and Clothing Firms, 1994, s. 81 og 82, Det Europæiske Overvågningscenter for Tekstiler og Beklædning) gjort gældende, at flytningen af produktionen ikke vedrører tekstilsektoren som sådan, men konfektionssektoren.

102 Dels vil Hualon være så meget mindre i stand til at erstatte importen, som virksomheden ikke vil kunne overleve, idet den ikke er konkurrencedygtig i forhold til producenterne i tredjelande med lave lønninger. F.eks. vil lønomkostningen pr. meter polyamid- eller polyesterstof være 0,31 USD mod 0,013 USD i Indonesien og 0,011 USD i Vietnam.

103 Den anfægtede støtte burde ikke være blevet godkendt, da den omtvistede investering vil medføre en væsentlig forøgelse af overkapaciteten, hvilket ikke må ske ifølge Kommissionens rammebestemmelser for støtte til tekstilindustrien (meddelelse af juli 1971 og skrivelse af 1977). Endvidere vil den støttede investering i strid med det mål, der er fastsat i det i præmis 34 omhandlede RETEX-program, øge den pågældende regions afhængighed af tekstilsektoren, selv om regionens tekstil- og beklædningssektor allerede tegner sig for 25% af beskæftigelsen i fremstillingsindustrien. Disse forskellige rammebestemmelser forpligter Kommissionen til helt klart at bevise, at det omtvistede projekt ikke vil forøge overkapaciteten.

104 Kommissionen er i hvert fald ikke beføjet til at godkende en støtte alene på grundlag af en tendens på markedet eller til at godkende en støtte, som netop vil medføre, at de antagelser, der ligger til grund for godkendelsen, bliver til virkelighed. Under alle omstændigheder vil der, såfremt det viser sig at være rigtigt, at den pågældende fællesskabsproduktion bliver mindre, mens tredjelandenes produktion forøges, netop være grund til at forbyde den omtvistede støtte. Fællesskabsproducenterne af massefremstillede stoffer vil nemlig skulle konkurrere ikke alene med

importen fra tredjelande, men også med Hualon's produkter, hvilket vil forværre uligevægten mellem udbuddet, der allerede er for stort, og efterspørgslen på det europæiske marked.

105 Ifølge Kommissionen er den anfægtede beslutning i fuld overensstemmelse med de retningslinjer, den har fastlagt i sin meddelelse af 1971 og sin skrivelse af 1977. RETEX-programmet er irrelevant i denne sag, da beskæftigelsen i den nordirske tekstil- og beklædningssektor kun udgør 4,5%. Det er ikke nødvendigt at undersøge levedygtigheden for at vurdere, om en investeringsstøtte er forenelig med fællesmarkedet. I øvrigt er der i sagsøgernes statistikker vedrørende lønomkostningerne pr. meter stof i Det Forenede Kongerige tale om gennemsnit, hvori der også indgår tal vedrørende forældede produktionsanlæg, og som ikke tager hensyn til Hualon-fabrikkens særlige stilling i Nordirland. Endelig har sagsøgerne ikke påvist noget åbenbart urigtigt skøn, som har spillet en afgørende rolle for den anfægtede beslutning.

106 Ifølge intervenienten vil Fællesskabets fabrikker bukke under for presset fra de asiatiske producenter, også selv om den påtænkte støtte ikke bliver ydet, og Hualon's fabrik ikke åbner i Nordirland. Det voksende antal arbejdspladser, der nedlægges i Fællesskabets tekstilindustri, viser, at der er en sådan proces i gang. Importen ligger på et højt niveau for de pågældende varer (i 1991 40% for MFA 2-produkter (bomuldsstoffer) og 25% for MFA 35-produkter (stoffer af endeløse syntetiske fibre), svarende til en vækst på 68% siden 1985). Tendensen fortsætter (stigning på 4,3% mellem 1990 og 1992), selv om tredjelandenes eksportører endnu ikke udnytter deres handelskvoter fuldt ud, og selv om disse kvoter vil blive afskaffet som følge af aftalerne i forbindelse med Uruguay-runden.

107 Intervenienten har med støtte i det i præmis 87 citerede dokument, »Textiles, habillement, chaussures et cuir«, *Panorama de l'industrie du textile et de l'habillement 1994*, anført, at Fællesskabets producenter har reageret på konkurrencen fra lavprislandene ved at omstille produktionen til artikler af bedre kvalitet.

108 Denne tendens bekræftes af den lave procentdel nye luftstråle- og vandstrålevæve, der er installeret i Fællesskabet.

109 Hualon-projektet går imod disse tendenser. Hualon har planer om at tage konkurrencen op med importen af lavprisvarer fra Asien og samtidig skabe overskud.

110 Det fremgår af det ovenfor anførte, at Hualon's produkter stort set kun vil konkurrere med importerede varer. Derfor vil Hualon's ibrugtagning af nye væve ganske vist øge overkapaciteten, men vil ikke påvirke den strukturelle overkapacitet i 1977-skrivelsens forstand. Denne skrivelse vedrører problemet med væve, som arbejder med tab for at dække en del af de faste omkostninger, idet deres ejere ikke er i stand til at skaffe den fornødne kapital til at udskifte disse anlægsaktiver med nye og rentable maskiner. Dette er situationen for mange luftstråle- eller vandstrålevæve, der er i brug i Fællesskabet, og de fleste af de rapir- og projektilvæve, der anvendes til fremstilling af billige, masseproducerede stoffer.

111 Intervenienten finder, at selv om det er rigtigt, at den påtænkte støtte vil have en negativ indvirkning for så vidt angår de væve, som i øjeblikket arbejder med tab, er disse væve, som bidrager til den strukturelle overkapacitet, under alle omstændigheder dømt til at blive kasseret, uafhængigt af den påtænkte støttes virkninger. Den eneste løsning på lang sigt på det nuværende overkapacitetsproblem i Fællesskabet er at erstatte den strukturelle overkapacitet med en kapacitet, som kan modstå konkurrencen, og som ikke er truet, når det drejer sig om kvalitetsvarer.

112 Endelig er argumentet om RETEX-programmet irrelevant, da det vedrører fællesskabsstøtteprogrammer og ikke statsstøtte.

— Rettens bemærkninger

113 Kommissionen har i sin beslutning udtrykkeligt henvist til meddelelsen af 1971 og skrivelsen af 1977. Disse dokumenter forbyder støtte, der forværrer den overskydende produktionskapacitet i de sektorer, der er ramt heraf, og fastsætter kriterierne for anvendelse af dette princip.

114 For det første hedder det i bilaget til skrivelsen af 1977, at udtrykket overkapacitet indebærer en hensyntagen til en tilstrækkelig sektordiversifikation. I denne sag har Kommissionen koncentreret sig om at analysere forholdene for masseproducerede stoffer.

115 For det andet skal der ifølge bilaget til skrivelsen af 1977 tages hensyn til den forventede udvikling af konkurrencevilkårene for at vurdere et støttet projekts følger for overkapaciteten. Derfor skal det undersøges, om den anfægtede beslutning tager hensyn til den forventede udvikling i konkurrencevilkårene.

116 Kommissionen er ved vurderingen af fællesskabsproducenternes stilling på markedet gået ud fra, at masseproducerede stoffer hovedsagelig fremstilles ved hjælp af luftstråle- eller vandstrålevæve. Det fremgår af beslutningen, at fællesskabsproducenternes præference for én produktionsteknik frem for en anden på grund af den kraftige priskonkurrence mellem masseproducerede varer nødvendigvis er udtryk for en markedspositioneringsstrategi (punkt 42 i meddelelsen). Bl.a. på grundlag af tal fra en konsulent, der viser en væsentlig forskel mellem andelen af installerede strålevæve i Asien og Fællesskabet, anføres det i beslutningen, at »EU-industrien [udviser] en relativ præference for rapir-/projektilvæve ... frem for vandstråle- eller luftstrålevæve«, en præference, der »bekræftes af tendenserne i udskiftningen af væve som reaktion på den kraftige priskonkurrence fra tekstiler fra tredjelande« (punkt 42 og 44 i meddelelsen). Ifølge beslutningen er fællesskabsproducenterne tilbøjelige til at forlade den billige produktion og vende sig mod kvalitetsvarer (punkt 43 i meddelelsen), mens produktionen af masseproducerede stoffer har

tendens til at flytte til tredjelande med lavere lønomkostninger (punkt 36, 45 og 47). Afskaffelsen af de kvantitative begrænsninger, som er fastsat i GATT-aftalen, vil yderligere øge importen (punkt 47). Endelig beskriver beslutningen tendensen til at reducere produktionskapaciteten i Fællesskabet (punkt 48 og 49 i meddelelsen) og udviklingen i forbruget (punkt 50, 51 og 52). På baggrund af denne analyse har Kommissionen konkluderet, at Hualon's produktion vil bidrage til at erstatte importen snarere end til at forøge produktionskapaciteten.

117 Den af sagsøgerne fremlagte faglitteratur modsiger ikke denne analyse. Selv om der i uddraget af M.-J. Prudhommeaux's artikel, der er citeret i præmis 101, redegøres for konfektionsindustriens flytning til lande med lave lønninger, indeholder den intet, der tyder på, at dette fænomen ikke gælder de masseproducerede stoffer. Uddraget af M. Scheffer's artikel, »The Changing Map of European Textiles«, der er citeret i præmis 101, bekræfter heller ikke sagsøgernes synspunkt, tværtimod. I denne artikel behandles problemet med tekstilproduktionens flytning. Forfatteren peger på forbindelsen mellem konfektion og stofproduktion og anfører, at en beklædningsfabriks succes afhænger af, at der i lokalområdet findes servicevirksomheder og forsyningsmuligheder samt kvalificeret arbejdskraft, der har fulgt den tekniske udvikling. Han påpeger endvidere, at visse fabrikanter får leveret stof fra tredjelande (dvs. lande uden for Fællesskabet) og supplerer deres fællesskabsproduktion ved at importere billige artikler, som ikke kan fremstilles til konkurrencedygtige priser på grund af de omkostninger, fællesskabsproducenterne skal betale. Han nævner også muligheden for, at farvnings- og færdigforarbejdningsarbejdet i fremtiden flyttes til lande, der er underkastet en mindre restriktiv miljøbeskyttelseslovgivning. Han vurderer fordelene for en tøjproducent i Fællesskabet, som overvejer flytte-, underleverance- og forsyningsstrategier, ved at henvende sig til en lokal stoffabrikant (dvs. en producent fra et tredjeland). Han konkluderer, at visse fordele taler for at forsyne sig med stof hos en lokal fabrikant eller installere fabrikker i de største tøjproducentlande.

118 De øvrige specialartikler i sagens akter (»Textiles, habillement, chaussures et cuir«, *Panorama de l'industrie communautaire 1994*, citeret i præmis 87; M. Scheffer: »Internationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers«, citeret i præmis 93; Sri Ram Khanna: »Trends i US and EU Textile and Clothing Imports«, *Textile Outlook International*, Textile Intelligence Limited, november 1994) er forsigtige og nuancerede, men synes snarere at bekræfte Kommissionens analyse end at afkræfte den.

119 Heraf følger, at Kommissionen har foretaget en korrekt analyse af den forventede udvikling i konkurrencevilkårene. Sagsøgerne har ikke tilstrækkeligt sikkert bevist, at der foreligger faktiske fejl, som rejser tvivl om analysen og de konklusioner, der er draget heraf.

120 Med hensyn til projektets levedygtighed har Kommissionen ikke fundet anledning til at bestride Det Forenede Kongeriges påstand om, at det er levedygtigt, da den private støttemodtager bidrager med 60% af projektomkostningerne og påtager sig risiciene i forbindelse med projektet (punkt 63 i meddelelsen). Kommissionen behøvede ikke at undersøge spørgsmålet nærmere, da det var sandsynligt, at projektet var levedygtigt, og at virksomheden var konkurrencedygtig, idet den koncern, som den støttemodtagende virksomhed tilhørte, udøvede virksomhed i Sydøstasien i lande med moderate lønomkostninger. Kommissionen kunne således med rimelighed vedrørende virksomhedens store investeringer i Nordirland forudsige, at projektet økonomisk ville være mere fordelagtigt end en produktion i Asien, eller at det i hvert fald var levedygtigt.

121 Endelig har Kommissionen ikke overskredet sine skønsbeføjelser ved at godkende en støtte, hvis virkninger tilsyneladende skulle være i strid med formålet med RETEX-programmet. Dette program har nemlig ikke til formål at gøre det umuligt for en region, der er dybt afhængig af tekstilsektoren, men som i øvrigt lider under alvorlige økonomiske og sociale handicap, at forbedre sin stilling ved at

modtage en støtte, heller ikke hvis prisen er en endnu større afhængighed af en bestemt sektor, og navnlig ikke, når den støttede investering skal gøre det muligt at tiltrække andre investeringer. Hvis det er rigtigt, som sagsøgerne angiver, at det fremgår af RETEX-programmet, at der ikke må ydes nogen støtte til tekstilsektoren, uanset hvorledes den pågældende regions økonomiske situation ellers er, ville programmet have den absurde virkning at svække Nordirland økonomisk. Programmet har tværtimod til formål at styrke den økonomiske situation for de regioner, som det vedrører. Følgelig kan RETEX-programmets eksistens som sådan ikke medføre, at den omtvistede støtte bliver ulovlig.

122 Det fremgår af det ovenfor anførte, at klagepunktet ikke kan tages til følge.

Hualon's produktion

— Parternes argumenter

123 Sagsøgerne har bestridt, at Hualon alene vil fremstille masseproduceret stof som angivet i meddelelsens punkt 21 og 43. Hualon's bestyrelsesformand har nemlig den 13. november 1994 under en samtale med BBC udtalt, at Hualon's mål er at producere stof med en høj værditilvækst.

124 Ifølge Kommissionen, som fik støtte fra intervenienten, er denne erklæring officielt blevet dementeret af Hualon.

125 Intervenienten har bekræftet, at Hualon alene vil fremstille masseproducerede produkter med lav værditilvækst.

— Rettens bemærkninger

126 I den anfægtede beslutning godkendes en støtte til etablering af en fabrik, der skal fremstille masseproduceret stof, således som dette er defineret i beslutningen (se præmis 95 og 96 ovenfor).

127 Klagepunktet bygger på en formodning om, at Hualon ikke alene vil fremstille masseproduceret stof. Denne formodning bygger navnlig på en erklæring, som Hualon's formand er fremkommet med efter beslutningens vedtagelse.

128 En påstand om, at en af de betingelser, der ligger til grund for en beslutning om godkendelse af en støtte, ikke er opfyldt, kan ikke rejse tvivl om lovligheden af beslutningen. Hvis den støttemodtagende virksomhed ikke opfylder betingelserne for godkendelsen, tilkommer det medlemsstaten at sørge for, at beslutningen gennemføres korrekt, og Kommissionen at vurdere, om der skal kræves tilbagebetaling af støtten (Domstolens dom af 4.2.1992, sag C-294/90, British Aerospace og Rover mod Kommissionen, Sml. I, s. 493, præmis 11).

Fællesskabsproducenternes stilling i sektoren for masseproducerede stoffer

— Parternes argumenter

129 Sagsøgerne har forholdt Kommissionen, at den ikke har taget hensyn til fællesskabsproducenternes kraftige tilstedeværelse i sektoren for masseproducerede stoffer. Over 80% af de MFA 35-stoffer, der fremstilles i Fællesskabet, vejer under

200 g/m^2, og tallet er langt højere end 90%, hvis man alene ser på de produkttyper, Hualon vil producere.

130 Hvis det forudsættes, at den anvendte type væv som skønnet af Kommissionen er en relevant indikator for, hvilken stoftype der fremstilles, må man tage hensyn til antallet af luftstråle- og vandstrålevæve, der er i brug i Fællesskabet, samt deres gennemsnitlige levetid, i stedet for at se på, hvor mange nye væve der installeres. Endvidere har Kommissionen ifølge sagsøgerne med urette medregnet de væve, der benyttes til vævning af uldstoffer. Der er nemlig i Europa en betydelig uldindustri, som på grund af de anvendte fibres beskaffenhed udelukkende anvender projektilvæve. Kommissionen burde have begrænset sit skøn til de stoffer, der findes på det marked, der påvirkes af den omtvistede støtte, dvs. polyester-, polyamid- og bomuldsstoffer samt stoffer af blandinger af polyester og bomuld. Når man fra det samlede antal nye projektilvæve, der tages i brug i Fællesskabet, trækker de væve, der benyttes til uldprodukter, når man frem til, at 29,9% af de nye væve, der blev taget i brug i 1991, var luftstråle- og vandstrålevæve, mens tallet i 1992 var 32,5%. Disse andele andrager 38,4% for 1989 og 40,7% for 1991, hvis man tager hensyn til, at der blev investeret store beløb i luftstråle- og vandstrålevæve i Fællesskabet i årene forud for de af Kommissionen nævnte år (1991 og 1992), navnlig i 1989 og 1990. Denne udvikling viser, at fællesskabsproducenterne gør sig kraftigt gældende i sektoren for masseproducerede stoffer. Dette burde Kommissionen have taget hensyn til, da det har stor betydning for vurderingen af den omtvistede investerings indvirkning på konkurrencen. Sagsøgerne har endvidere fremlagt en tabel, der er resultat af en undersøgelse blandt AIUFFASS' medlemsvirksomheder i de otte største producentlande i Det Europæiske Fællesskab. Heraf fremgår det, at 50% af vævene til fremstilling af stoffer i kategori MFA 35 og MFA 36 var luftstråle- og vandstrålevæve.

131 Selv om man henholder sig til Kommissionens metode og tal, må konklusionen blive, at Hualon's investering vil få mærkbare følger for fællesskabsindustrien.

132 Endelig har sagsøgerne henvist til meddelelsens punkt 44, hvori det hedder: »ITMF rapporterer, at inden for Det Europæiske Fællesskab var 24% af vævene uden skytte luftstråle- eller vandstrålevæve i 1991 og 29% i 1992, mens de tilsvarende tal for Asien var 74% i 1991 og 69% i 1992.« Disse tal beviser det modsatte af det, der påstås af Kommissionen, nemlig at der er tendens til en gradvis flytning af fællesskabsproduktionen fra de billige, masseproducerede varer til kvalitetsvarerne.

133 Kommissionen har ikke betvivlet, at Fællesskabets tekstilindustri stadig gør sig kraftigt gældende i lavprissektoren, men erindrer om, at den har lagt til grund, at den støttede investering ikke vil påvirke udviklingen af produktionskapaciteten i Europa væsentligt. Kommissionen baserer sin holdning på markedsudviklingen, som er kendetegnet ved, at de øvrige fællesskabsproducenter efterhånden opgiver produktionen af masseproducerede varer, som vil blive overtaget af producenter i tredjelande, og mere og mere koncentrerer sig om produktion af kvalitetsstoffer, således at den støttede investering ikke vil påvirke udviklingen af produktionskapaciteten i Europa væsentligt.

134 Ved afgørelsen af, hvorledes sektoren sandsynligvis vil udvikle sig, er antallet af nye væve, der bliver installeret, et mere relevant kriterium end det, der anbefales af sagsøgerne, nemlig antallet af luftstråle- og vandstrålevæve, der allerede er i brug i Fællesskabet, og deres gennemsnitlige levetid.

135 Endelig viser de tal, der er nævnt i meddelelsens punkt 44, på ingen måde, at Fællesskabet øger produktionen af lavprisvarer, men derimod, at den procentvise andel af nyinstallerede væve, der er tilpasset masseproduktion, i Europa er klart mindre end andelen i Asien.

136 Ifølge intervenienten har Kommissionen med rette medregnet de væve, der anvendes til fremstilling af uldstoffer, idet Japan, USA og Kina også er storproducenter af uldstoffer eller stoffer, der fortrinsvis består af uld.

137 Sagsøgerne har i deres indlæg vedrørende interventionsdokumentet bestridt, at fællesskabsproducenterne udnytter de forældede væve med tab. Det fremgår nemlig af den af intervenienten fremlagte rapport fra Kurt Salmon Associates, at alle de væve, der anvendes af disse producenter, er blevet fornyet. Endvidere er det rentabelt at fremstille masseproducerede varer ved hjælp af rapir- eller projektilvæve og kvalitetsvarer ved hjælp af stråleväve.

— Rettens bemærkninger

138 Beslutningen bygger på en vurdering af virkningerne af det støttede projekt på den forventede markedsudvikling.

139 Som det fremgår af præmis 117, 118 og 119, har sagsøgerne ikke bevist, at der er fejl i Kommissionens analyse vedrørende den fremtidige markedsudvikling, lige så lidt som de har godtgjort, at fællesskabsproducenterne fortsat vil spille en væsentlig rolle i den niche, Hualon vil skabe sig.

140 I modsætning til, hvad sagsøgerne har påstået, fremgår det af beslutningen, at Kommissionen har taget hensyn til fællesskabsproducenternes fremtidige stilling på lavprismarkedet, men har konkluderet, at de vil stå svagt (punkt 53, 55 og 57 i meddelelsen).

141 Endelig har sagsøgerne ikke bevist, at den måde, hvorpå Kommissionen vurderer fællesskabsproducenternes fremtidige stilling på lavprismarkedet, er åbenbart forkert. De har nemlig alene hævdet, at det ville have været mere korrekt at afgøre, hvor mange væve der allerede er i brug, og deres levetid. Men herved kan man ikke forudse, hvad en producent vil gøre, når han ikke længere kan bruge de nuværende væve, hvorfor denne fremgangsmåde ikke vil gøre det muligt at skønne over, hvilken stilling fællesskabsproducenterne vil indtage i det pågældende markedssegment.

142 I betragtning af det ovenfor anførte må klagepunktet forkastes.

Anvendelsen af de forskellige typer væve

— Parternes argumenter

143 Sagsøgerne har foreholdt Kommissionen, at den ikke har undersøgt, om strålevævene kan bruges ved fremstilling af kvalitetsprodukter, som ifølge den anfægtede beslutning er fællesskabsproducenternes speciale.

144 Det er meget almindeligt og rentabelt at fremstille kvalitetsprodukter ved hjælp af luftstråle- eller vandstrålevæve, idet valget af udstyr hovedsagelig afhænger af virksomhedernes strategi. Der er ingen klar sammenhæng mellem den type væv, der anvendes, og de typer stof, som fremstilles. Brancheeksperter anerkender generelt, at vandstrålevæve egner sig bedre end andre væve til fremstilling af polyesterstoffer til brug i damekonfektionen, f.eks. crepestoffer, samt tekniske artikler med høj værditilvækst, som f.eks. airbags. Sagsøgerne har ligeledes nævnt to selskaber, der fremstiller artikler med høj værditilvækst på strålevæve, som eksempel. Endelig har de påpeget, at i Den Koreanske Republik, hvor tekstilvirksomhederne er ved at

diversificere deres produktion i retning af artikler med høj værditilvækst på grund af den stadig skarpere konkurrence fra produkter fremstillet i f.eks. Indonesien og Thailand, var ca. 75% af de nye væve uden skytte, som blev installeret i 1994, strålevæve og ikke rapir- eller projektilvæve.

145 Kommissionen har anført, at den ikke har baseret sig på et rent teknisk kriterium, men har set på rentabiliteten, da den udtalte, at de masseproducerede stoffer fortrinsvis fremstilles på strålevæve, mens kvalitetsstofferne fortrinsvis fremstilles på rapir- eller projektilvæve.

146 Kommissionen finder, at det i betragtning af strålevævenes højere produktivitet i forbindelse med masseproduktion og de tekniske kendetegn ved den påtænkte investering er rimeligt at formode, at den støttede investering først og fremmest vil gavne masseproduktionen af billige varer, således som de britiske myndigheder har anført i deres anmeldelse.

147 Intervenienten har fremlagt Kurt Salmon Associates' rapport, som beskriver kendetegnene, fordelene og ulemperne ved de forskellige typer væve, til støtte for Kommissionens påstand.

— Rettens bemærkninger

148 Sagsøgernes redegørelse, som navnlig går ud på at bevise, at det er almindeligt og rentabelt at fremstille kvalitetsprodukter ved hjælp af strålevæve, undergraver ikke Kommissionens synspunkt, ifølge hvilket det er mere rentabelt at fremstille billige, masseproducerede stoffer på strålevæve end på rapir- eller projektilvæve. Deres argumenter svækker heller ikke konstateringen af, at fællesskabsproducenterne er tilbøjelige til at gå bort fra de masseproducerede varer.

149 Sagsøgerne har derefter alene gjort gældende, at der ikke er nogen klar sammenhæng mellem den anvendte type væv og den type stof, der fremstilles, men har ikke bevist påstanden. Navnlig bestrider og modsiger de ikke de teknisk-økonomiske forklaringer om de forskellige væve, som indeholdes i den rapport fra Kurt Salmon Associates, som intervenienten har fremlagt.

150 Sagsøgerne har således ikke godtgjort, at Kommissionen har begået et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, da den fastslog, at de masseproducerede produkter, der fremstilles på rapirvæve, ikke kan konkurrere mod produkter indført fra tredjelande og fremstillet på luftstråle- eller vandstråle-væve på grund af disse væves kendetegn, og på grundlag heraf vurderede den sandsynlige udvikling i konkurrencevilkårene.

151 Heraf følger, at klagepunktet ikke kan tages til følge.

2. De øvrige mangler i markedsanalysen

Kommissionens ensidige fokusering på vævestadiet

— Parternes argumenter

152 Sagsøgerne har anført, at Kommissionen har begået et åbenbart urigtigt skøn ved alene at fokusere på vævestadiet og herefter fastslå, at Hualon vil være konkurrencedygtig over for importen fra tredjelande, og at dens produktion derfor vil kunne erstatte denne. Den omtvistede investering udgør nemlig et integreret projekt omfattende farvning, færdigforarbejdning (forædling), vævning og spinding. Selve

vævningen tegner sig i gennemsnit for alle produktioner kun for 30% af de samlede omkostninger ved en færdigvare, mens spindingen og forædlingen i gennemsnit og for alle produktioner tegner sig for henholdsvis 30% og 40%.

153 Kommissionen har med støtte fra intervenienten bestridt, at den alene har baseret sig på vævestadiet ved påvisningen af, at Hualon er konkurrencedygtig over for produkter fra tredjelande.

— Rettens bemærkninger

154 Når sagsøgerne hævder, at Kommissionen ikke har taget hensyn til andre faser i produktionen end vævningen ved vurderingen af Hualon's konkurrenceevne i forhold til konkurrenterne fra tredjelande, drager de i virkeligheden Hualon's konkurrenceevne i tvivl.

155 I denne forbindelse finder Retten af de i præmis 120 anførte grunde, at klagepunktet ikke kan tages til følge.

Kommissionens ensidige fokusering på den periode, hvor Hualon udnytter sin kapacitet fuldt ud

— Parternes argumenter

156 Sagsøgerne har endvidere foreholdt Kommissionen, at den kun har taget hensyn til den situation, der vil foreligge, når Hualon udnytter sin kapacitet fuldt ud. Det vil ifølge Kommissionen sige mellem år 2000 og 2003, hvis man ser på punkt 40 i

meddelelsen, og i 1998-1999, hvis man ser på punkt 36. Kommissionen har helt set bort fra Hualon's aktiviteter i de kommende syv, otte eller ni år.

157 At Kommissionen har valgt at vurdere det støttede projekts virkninger i et dynamisk perspektiv, berettiger ikke til at anvende det tidspunkt, hvor Hualon udnytter sin kapacitet maksimalt, som udgangspunkt for vurderingen af projektets virkninger. Og slet ikke, når dette tidspunkt ligger langt ude i fremtiden, og den anfægtede beslutning alene vedrører væveprocessen, som Hualon meget hurtigt vil sætte i gang.

158 Det er ifølge sagsøgerne ubestrideligt, at den ydede støtte på grund af sin størrelse og den store mængde stoffer, som investeringen vil gør det muligt at behandle i de kommende syv, otte eller ni år, vil være til væsentlig skade for de fællesskabsvirksomheder, der udøver samme aktiviteter som dem, Hualon vil udøve i samme periode.

159 Kommissionen har med støtte fra intervenienten anført, at den har taget behørigt hensyn til investeringens og markedets gradvise udvikling, selv om det er sandt, at den ved vurderingen af de langsigtede virkninger af støtten har koncentreret sig om det stadium, hvor Hualon når op på fuld kapacitetsudnyttelse. Som bevis herfor har Kommissionen henvist til første punktum i meddelelsens punkt 56, hvor der drages en parallel mellem den gradvise udvikling af dels investeringen, dels Fællesskabets tekstilsektor (Kommissionen forudser, at Hualon »helt eller delvis [vil] opveje kapacitetsnedskæringerne, der er forårsaget af forældede anlæg og flytning«).

160 Intervenienten har tilføjet, at da tekstilmarkedet er meget ustabilt, må man for at foretage en dynamisk vurdering af markedet som krævet i skrivelsen af 1977 undersøge tendenserne på længere sigt og hele produktionen på markedet. Derfor må der tages hensyn til den situation, Hualon vil befinde sig i, når virksomheden udnytter kapaciteten fuldt ud, og ikke til situationen i begyndelsen, hvor virksomheden skal dække sine lanceringsomkostninger.

— Rettens bemærkninger

161 Det fremgår af det af Kommissionen nævnte punkt 56 i meddelelsen og af punkt 62, som vedrører de kommende ændringer, og muligheden af, at fællesskabsvirksomhederne vil være tvunget til at forlade markedet som følge af den omtvistede støtte, at Kommissionen har taget hensyn til den situation, der kan opstå mellem tidspunktet for det omtvistede projekts iværksættelse og det tidspunkt, hvor Hualon er nået op på fuld kapacitetsudnyttelse.

162 Klagepunktet er således uberettiget og må følgelig forkastes.

Kommissionens ensidige fokusering på kategorierne MFA 2 og MFA 35

— Parternes argumenter

163 Sagsøgerne har foreholdt Kommissionen, at den ikke har taget MFA 3-produkter (produkter af korte syntetiske fibre) i betragtning, men alene MFA 2- og MFA 35-produkter, selv om Hualon skal fremstille bomulds- og bomulds-/polyesterstoffer, som, afhængig af indholdet af bomuld og polyester i blandingen, dels henhører under MFA 2-kategorien, dels MFA 3-kategorien.

164 Hvis der tages hensyn til MFA 3-kategorien i markedsanalysen, fremstår en tendens til faldende efterspørgsel efter de produkter, der skal fremstilles af Hualon, idet efterspørgslen efter MFA 3-stoffer er faldet med 23% mellem 1990 og 1994. Kommissionens analyse af markedet for de af støtten berørte produkter er derfor, da den ikke omfatter MFA 3-stoffer, helt utilstrækkelig.

165 Ifølge Kommissionen er der intet, der lader formode, at udviklingen vil blive anderledes, såfremt MFA 3-kategorien medtages i analysen.

166 Intervenienten, som har henvist til resultaterne af en analyse af 34 stikprøver leveret af Hualon, som viser, at ingen af dem hører til kategori MFA 3, har anført, at Hualon ikke vil producere varer af denne kategori. Intervenienten har under henvisning til rapporten fra Kurt Salmon Associates tilføjet, at markedet for MFA 3-produkter under alle omstændigheder har nøjagtig de samme karakteristika som markedet for MFA 2- og MFA 35-produkter. Dette marked omfatter produkter af høj og lav kvalitet og lider under en strukturel overkapacitet, en faldende produktion i Fællesskabet og en voksende importpenetration. Intervenienten har i et dokument, der blev indgivet den 8. juli 1996 før retsmødet, og som blev meddelt parterne ved retsmødets begyndelse, anført, at importen af MFA 3-stoffer mellem 1988 og 1993 var steget med 31-54% (35-44% for MFA 2-stoffer og 16-28% for MFA 35-stoffer), mens Fællesskabets produktion var faldet med 24,6% (8,5% for MFA 2-stoffer og 18,7% for MFA 35-stoffer). Importpenetrationen i Fællesskabet var på 56% i 1995 (46% for MFA 2-stoffer og 38% for MFA 35-stoffer). Følgelig er sondringen mellem MFA 2- og MFA 35-produkter på den ene side og MFA 3-produkter på den anden side ganske irrelevant for vurderingen af den sandsynlige markedsudvikling.

167 Sagsøgerne har hertil anført, at Hualon's stikprøver på ingen måde er nogen garanti for Hualon's fremtidige produktion.

— Rettens bemærkninger

168 Sagsøgerne har under retsmødet ikke krævet det dokument, intervenienten har fremlagt umiddelbart før retsmødet, afvist, og har ikke bestridt dets indhold. Dokumentet viser, at tendenserne på markedet for MFA 3-stoffer svarer til tendenserne på markedet for MFA 2- og MFA 35-stoffer, dvs. faldende produktion i Fællesskabet og stigende import. Lægger man til grund, at Hualon's produktion vil træde i stedet for importen og ikke vil konkurrere med de øvrige fællesskabspro-

ducenters produktion, vil en faldende efterspørgsel snarere styrke de anfægtede konstateringer end svække dem. Et fald i efterspørgslen kan kun fremskynde forværringen af fællesskabsproducenternes stilling på markedet og således fremme importen, som Hualon's produktion jo netop skal erstatte. Derfor kan klagepunktet kun tages til følge, såfremt det godtgøres, at analysen, ifølge hvilken Hualon's produktion vil bidrage til importsubstitutionen, er fejlagtig. Og sagsøgerne har ikke bevist, at denne analyse er fejlagtig (se præmis 117, 118 og 119).

169 I betragtning af det ovenfor anførte må klagepunktet forkastes.

3. Prognoserne for efterspørgslen efter MFA 2- og MFA 35-produkter

Parternes argumenter

170 Sagsøgerne finder ikke, at man kan fæste lid til på den ene side prognoserne i meddelelsens punkt 52, ifølge hvilke efterspørgslen efter MFA 2- og MFA 35-produkter vil vokse, og på den anden side udsagnet i punkt 57 om, at forbrugsstigningen næsten udelukkende kan dækkes af øget import.

171 Efterspørgslen efter MFA 2- og MFA 35-(samt MFA 3-) produkter vil snarere falde på grund af flytningen af konfektionsindustrien, som disse produkter er beregnet for, jf. tallene i meddelelsens punkt 50. Under alle omstændigheder kan disse prognoser ikke retfærdiggøre de store konkurrencebegrænsninger, som vil blive resultatet af den omtvistede investering.

172 Kommissionen finder det helt relevant at tage hensyn til efterspørgslens udvikling som et yderligere vurderingsgrundlag ved behandlingen af den anfægtede støttes følger for konkurrencen. Kommissionen har benægtet at have været af den opfattelse, at denne faktor alene retfærdiggjorde den konkurrencebegrænsning, der følger af investeringen.

173 Endvidere viser tallene i bilaget til sagsøgernes replik, at der vil være stigende efterspørgsel efter MFA 2- og MFA 35-produkter.

174 Endelig har Kommissionen anført, at sagsøgerne alene generelt har bestridt troværdigheden af dens prognoser uden at fremdrage forhold, der kan skabe tvivl om dem.

175 Intervenienten har påpeget, at den efterspørgselsstigning på 0,75% og 2%, som er nævnt i den omtvistede beslutning, vedrører det samlede forbrug af færdigvarer i Fællesskabet og ikke efterspørgslen efter MFA 2- og MFA 35-stoffer, som vil falde med henholdsvis 4% og 7%, fordi stadig mere tøj vil blive fremstillet af stoffer fra tredjelande. Intervenienten har understreget, at Hualon's indtrængen på et vigende marked skal vurderes i en bredere sammenhæng, nemlig på grundlag af den tendens til stigende import, som Hualon vil bestræbe sig på at vende.

176 Sagsøgerne har indvendt, at beslutningens tal udtrykkeligt henviser til MFA 2- og MFA 35-stoffer og ikke til færdigvarer. De har af intervenientens indlæg udledt, at Hualon's produktion vil forværre udviklingen i produktionskapaciteten.

Rettens bemærkninger

177 Som anført i præmis 168, må følgerne af et eventuelt fald i efterspørgslen vurderes med udgangspunkt i den hypotese, som ikke er bestridt af sagsøgerne, at importen vil vokse, og at Hualon vil søge at erstatte importen med sin produktion. Et fald i efterspørgslen vil styrke konklusionerne i den anfægtede beslutning, hvori efterspørgselsproblemet netop behandles i forhold til den stigende import (se præmis 168).

178 Da sagsøgerne ikke har bevist, at Kommissionen tager fejl, når den konkluderer, at Hualon's produktion vil erstatte importen, kan klagepunktet ikke tages til følge, heller ikke selv om det viser sig, at efterspørgselstallene i beslutningen ikke er korrekte. Følgelig bør klagepunktet forkastes.

179 Det fremgår af det ovenfor anførte, at sagsøgerne ikke har godtgjort, at der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af projektets følger for konkurrencevilkårene og overkapaciteten, ved markedsanalysen eller ved vurderingen af efterspørgslen.

Konklusion

180 Sagsøgerne har ikke godtgjort, at Kommissionen ikke var berettiget til at godkende den omtvistede støtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c). Kommissionen bør derfor frifindes.

Sagens omkostninger

181 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, og Kommissionen har påstået dem dømt til at betale sagens omkostninger, må sagsøgerne dømmes til foruden deres egne omkostninger at betale Kommissionens omkostninger. Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 4, skal medlemsstater, der er indtrådt i en sag, bære deres egne omkostninger. Derfor bør Det Forenede Kongerige betale sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Femte Udvidede Afdeling)

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og in solidum Kommissionens omkostninger.

3) Det Forenede Kongerige bærer sine egne omkostninger.

García-Valdecasas Lenaerts Tiili

Azizi Moura Ramos

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. december 1996.

H. Jung R. García-Valdecasas

Justitssekretær Formand for Femte Udvidede Afdeling

Indhold

Relevante retsforskrifter ..... II - 2174

Faktiske omstændigheder ..... II - 2176

Retsforhandlinger ..... II - 2179

Parternes påstande ..... II - 2180

Formaliteten ..... II - 2181

Parternes argumenter ..... II - 2181

Rettens bemærkninger ..... II - 2186

1. Klagefristen i henhold til traktatens artikel 173, stk. 5 ..... II - 2186

2. Formalitetsbetingelserne i henhold til traktatens artikel 173, stk. 4 ..... II - 2187

Realiteten ..... II - 2189

Almindelige betragtninger ..... II - 2189

Anbringendet om åbenbare fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder ..... II - 2191

A — Vurderingen af antallet af arbejdspladser ..... II - 2191

1. Kan klagepunktet om en fejlagtig vurdering af antallet af arbejdspladser antages til realitetsbehandling? ..... II - 2192

2. Berettigelsen af klagepunktet om en fejlagtig vurdering af antallet af arbejdspladser ..... II - 2192

Parternes argumenter ..... II - 2192

Rettens bemærkninger ..... II - 2194

B — Vurderingen af det omtvistede projekts følger for overkapaciteten ..... II - 2195

1. Konkurrencen mellem Hualon og de øvrige fællesskabsproducenter ..... II - 2196

Sondringen mellem masseproducerede stoffer og kvalitetsstoffer ..... II - 2196

— Parternes argumenter ..... II - 2196

— Rettens bemærkninger ..... II - 2200

Spørgsmålet om, hvorvidt Hualon's produktion træder i stedet for import ..... II - 2201

— Parternes argumenter ..... II - 2201

— Rettens bemærkninger ..... II - 2205

Hualon's produktion ..... II - 2208

— Parternes argumenter ..... II - 2208

— Rettens bemærkninger ..... II - 2209

Fællesskabsproducenternes stilling i sektoren for masseproducerede stoffer ..... II - 2209

— Parternes argumenter ..... II - 2209

— Rettens bemærkninger ..... II - 2212

Anvendelsen af de forskellige typer væve ..... II - 2213

— Parternes argumenter ..... II - 2213

— Rettens bemærkninger ..... II - 2214

2. De øvrige mangler i markedsanalysen ..... II - 2215

Kommissionens ensidige fokusering på vævestadiet ..... II - 2215

— Parternes argumenter ..... II - 2215

— Rettens bemærkninger ..... II - 2216

Kommissionens ensidige fokusering på den periode, hvor Hualon udnytter sin kapacitet fuldt ud ..... II - 2216

— Parternes argumenter ..... II - 2216

— Rettens bemærkninger ..... II - 2218

Kommissionens ensidige fokusering på kategorierne MFA 2 og MFA 35 ..... II - 2218

— Parternes argumenter ..... II - 2218

— Rettens bemærkninger ..... II - 2219

3. Prognoserne for efterspørgslen efter MFA 2- og MFA 35-produkter ..... II - 2220

Parternes argumenter ..... II - 2220

Rettens bemærkninger ..... II - 2222

Konklusion ..... II - 2222

Sagens omkostninger ..... II - 2223